

Андрощук І.О.
кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності
Центральноукраїнського національного технічного університету
Кропивницький, Україна

СТРАТЕГІЯ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ РЕГІОНУ НА ПРИНЦИПАХ ІННОВАЦІЙ ТА СТАЛОСТІ

Поставлене на державному рівні завдання зниження диференціації економічного розвитку регіонів України зумовлює потребу впровадження сучасних, економічно обґрунтованих практик розвитку її територій.

Прикладом створення ефективної форми функціонування регіонів може слугувати кластерний підхід, відмінною рисою якого, у порівнянні з традиційним галузевим підходом, є комплексна постановка мети розвитку регіону як єдиної соціально-економічної системи.

Зазначимо, що нині кластери вже є складовими елементами регіональних економічних систем, функціонування яких позитивно впливає на показники соціально-економічного розвитку регіонів, враховуючи їх синергетичний ефект.

Саме необхідність соціально-економічного розвитку регіонів України за рахунок впровадження стратегій кластеризації, як ефективного інструменту розвитку територій, і обумовлює актуальність даного дослідження.

Як показує світова практика, найбільш ефективною організаційною формою досягнення високого рівня конкурентоспроможності територій та країн в цілому є інноваційний кластер, що являє собою об'єднання різних типів організацій (промислових компаній, університетів/дослідницьких центрів, органів державного управління, громадських організацій тощо).

Інноваційний кластер дозволяє використовувати переваги двох способів координації економічної системи – внутрішньофірмової ієрархії та ринкового механізму, що дає можливість:

- більш швидше та ефективно розподіляти нові знання, наукові відкриття та винаходи;

- концентруватися на бізнес-процесах, що забезпечують найбільшу додану вартість, передаючи решту на аутсорсинг;

- ефективно залучати та використовувати інвестиції.

Засади формування стратегії кластеризації нами було досліджено на прикладі Кіровоградського регіону, який являє собою доволі перспективну область з огляду на наявні природні ресурси та значний потенціал.

Кіровоградська область має вигідне природно-географічне положення.

Наявність промислового та людського потенціалу свідчить про передумови формування кластерів на її території.

З огляду на результати проведеного аналізу, варто констатувати, що область має всі передумови формування аграрного кластеру з огляду на превалювання даного виду діяльності на її території та показники результативності.

Проте, з метою успішної реалізації стратегії кластеризації на принципах інноваційності та сталості нами проведено аналіз зарубіжних практик у розрізі країн світу.

Як наслідок, визначено, що основним етапом формування кластерної політики є розробка стратегії кластеризації відповідно до принципів багаторівневості формування,

що повинна розроблятися на рівні держави (національна), на місцевому рівні (регіональна) та на рівні суб'єктів кластерів (макрорівень).

Виявлено, що, виходячи з окресленого системного підходу, кумулятивний характер процесів кластеризації, а також роль кластерів у підвищенні конкурентоспроможності економічних систем, регіональна кластерна стратегія має бути складовою стратегії соціально-економічного розвитку Кіровоградського регіону, що, в результаті, сформує передумови для посилення її конкурентоспроможності.

Література:

1. Cluster Analysis & Cluster-based policy in OECD-countries various approaches, early results & policy implications. URL: <http://www.oecd.org/daf/corporate>.

Мільто В.А.

аспірант, спеціальність 051 «Економіка»,

Андрощук І.О.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

Важка ситуація в енергетичній сфері України поставила багато питань, які потрібно буде вирішувати як найближчим часом, так і в середньо та довгостроковій перспективі: додаткові способи вироблення, зберігання, передачі енергії, видобутку та виробництва різних видів палива.

Аналізуючи ситуацію, що склалася, та, зважаючи на думки експертного середовища, можемо зробити висновок, що найближчими роками саме інтенсивний розвиток альтернативної енергетики буде достатньо швидким способом збільшення виробництва газу (біогазу), біоетанолу (як альтернативи нафтопродуктам), електроенергії за допомогою сонячної та вітрової електрогенерації, та енергії з переробки побутових відходів.

Крім того, це дозволить запуснути у внутрішню переробку мільйони тон різних сільськогосподарських культур, експорт яких зараз дуже ускладнений, а також суттєво покращити екологічну ситуацію з переробкою сільськогосподарських та побутових відходів.

Всі ці складові частини енергетики являють собою передові напрями розвитку економіки з використанням величезної частки інновацій та передових наукових і технічних розробок.

Саме в даному контексті виникає питання ролі держави у даному процесі. Для відповіді на це питання порівнюємо шлях розвитку альтернативної енергетики в Україні та у Німеччині (як країни - представника Євроспільноти).

Перші енергетичні об'єкти з компенсаційним «зеленим тарифом» почали з'являтися у Німеччині в 1991 році. Базове законодавство про відновлювальну енергетику прийняли у Німеччині в 2000 році. З цього моменту час від часу законодавці вносили деякі зміни для оптимізації розвитку галузі, але виконується основне завдання: стимулювання розвитку «зеленої» енергетики. Серед інструментів: рівні умови для